

ส่วนที่ 1

ข้อมูลสรุป (Executive Summary)

บริษัท สยามแก๊ส แอนด์ ปีโตรเคมีคัลส์ จำกัด (มหาชน) (“บริษัท” หรือ “SGP”) เดิมชื่อบริษัท วีเอสพีพี ดีเวลอปเมนต์ จำกัด จดทะเบียนก่อตั้งบริษัทขึ้นเมื่อวันที่ 17 มกราคม 2544 ด้วยทุนจดทะเบียนแรกเริ่ม 500,000 บาท เพื่อประกอบธุรกิจค้าก๊าซปิโตรเลียมเหลว (“ก๊าซ LPG”) ภายใต้เครื่องหมายการค้า “สยามแก๊ส” ซึ่งบริษัท ได้รับอนุญาตให้เป็นตัวแทนค้าต่างของบริษัท อุตสาหกรรมแก๊สสยาม จำกัด (“SGI”) ซึ่งเป็นผู้ค้าน้ำมันตาม มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.2543 โดยบริษัทเริ่มประกอบธุรกิจจากธุรกิจสถานี บริการก๊าซ LPG ก่อนที่จะขยายการประกอบธุรกิจไปสู่การประกอบธุรกิจโรงบรรจุก๊าซ LPG

บริษัทได้ขยายการดำเนินธุรกิจจากการเป็นตัวแทนค้าต่างของ SGI ไปสู่การประกอบธุรกิจค้าก๊าซ LPG ครอบคลุมและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง โดยได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ค้าน้ำมันมาตรา 7 และมีเครื่องหมายการค้าเป็นของ บริษัทเอง โดยการดำเนินการดังนี้

- เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2547 บริษัทเข้าลงทุนในบริษัท ยูนิคแก๊ส แอนด์ ปีโตรเคมีคัลส์ จำกัด (มหาชน) (“UGP”) ซึ่งประกอบธุรกิจค้าก๊าซ LPG แอมโมเนีย และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่น ภายใต้ เครื่องหมายการค้า “ยูนิคแก๊ส” ด้วยการซื้อหุ้นสามัญของ UGP จากผู้ถือหุ้นเดิมของ UGP ซึ่งไม่ได้ เป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับบริษัท ในสัดส่วนร้อยละ 99.4619 ของทุนจดทะเบียนและเรียก ชำระแล้ว ในราคา 2,160 ล้านบาท ซึ่ง UGP ถือหุ้นในบริษัทย่อยอีกจำนวน 6 บริษัท ได้แก่ บริษัท ที่ประกอบธุรกิจให้บริการขนส่งจำนวน 5 บริษัท คือ บริษัท เคมีคัลส์แก๊ส ขนส่ง จำกัด (“CGT”) บริษัท ยูนิค มารีน จำกัด (“UMR”) บริษัท ยูนิคแก๊สเทรดดิ้ง จำกัด (“UTD”) บริษัท ยูนิคแก๊ส อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (“UGI”) และบริษัท ยูนิคแก๊ส แครรีเออร์ จำกัด (“UGC”) และบริษัทที่ ประกอบธุรกิจลงทุนในต่างประเทศ 1 บริษัท คือ บริษัท ยูนิคแก๊ส (บีวีไอ) จำกัด ซึ่งต่อมาบริษัท ได้ขายหุ้นของบริษัท ยูนิคแก๊ส (บีวีไอ) จำกัด ที่ UGP ถืออยู่ให้แก่บุคคลภายนอกทั้งจำนวน จึงทำ ให้ปัจจุบัน UGP มีบริษัทย่อยจำนวน 5 บริษัทเท่านั้น
- เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2548 บริษัทเข้าลงทุนในบริษัท ลัคกี้ แครรีเออร์ จำกัด (“LCR”) ซึ่งประกอบ ธุรกิจขนส่งน้ำมันและก๊าซ LPG ทางรถยนต์ ด้วยการซื้อหุ้นสามัญของ LCR จากคุณ ไมตรี ยิ้มแย้ม ซึ่งในขณะนั้นเป็นกรรมการและผู้ถือหุ้นของบริษัท และคุณสมชาย กอประสบสุข ซึ่งในขณะนั้น เป็นผู้บริหารและผู้ถือหุ้นของบริษัท ในสัดส่วนรวมกันร้อยละ 100.00 ของทุนจดทะเบียนและเรียก ชำระแล้ว ในราคา 70.00 ล้านบาท ทั้งนี้ LCR มีบริษัทย่อยจำนวน 1 บริษัท คือ บริษัท ลัคกี้ มารีน จำกัด (“LMR”) ประกอบธุรกิจขนส่งทางเรือ
- บริษัทเข้าซื้อสินทรัพย์หลักที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจค้าก๊าซ LPG จากบริษัท อุตสาหกรรมแก๊สสยาม จำกัด (“SGI”) ซึ่งเป็นบริษัทที่มีกลุ่มผู้ถือหุ้นใหญ่กลุ่มเดียวกัน คือ กลุ่มวีรวรพงศ์ โดยแบ่ง สินทรัพย์ที่จะทำการซื้อขายแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ สินทรัพย์ที่ไม่มีการเคลื่อนไหว ซึ่งได้แก่ สินทรัพย์ถาวรของ SGI และทรัพย์สินที่มีการเคลื่อนไหว ซึ่งได้แก่ สินค้าคงเหลือของ SGI

- (1) บริษัทซื้อสินทรัพย์ที่ไม่มีการเคลื่อนไหว ได้แก่ ที่ดิน สิทธิการเช่า อาคารและสิ่งปลูกสร้าง เครื่องมือ อุปกรณ์ ถังก๊าซ LPG คลังบรรจุก๊าซ LPG เครื่องหมายการค้า และสิทธิบัตรในราคา 800.00 ล้านบาท ตามสัญญาซื้อขายลงวันที่ 27 เมษายน 2548 โดยบริษัทจ่ายชำระเงินค่าสินทรัพย์ดำเนินงานหลักดังกล่าวเรียบร้อยแล้วเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2548 ซึ่งภายหลังจากที่บริษัทซื้อสินทรัพย์หลักจาก SGI แล้ว SGI ได้คืนใบอนุญาตการเป็นผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา 7 ให้แก่กระทรวงพลังงานและหยุดการประกอบธุรกิจ และต่อมาเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2548 กลุ่มวิบรรพวงส์ได้จำหน่ายหุ้นของ SGI ทั้งจำนวนให้แก่บุคคลภายนอก
- (2) บริษัทซื้อสินทรัพย์ที่ไม่มีการเคลื่อนไหว ได้แก่ น้ำก๊าซ LPG และถังก๊าซ LPG รอดัดจำหน่ายในราคา 131.02 ล้านบาท เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2548

การที่บริษัทซื้อสินทรัพย์จาก SGI ข้างต้น ผู้สอบบัญชีของบริษัทได้พิจารณาว่าการซื้อสินทรัพย์ดังกล่าวไม่ได้เป็นการรวมธุรกิจภายใต้การควบคุมเดียวกัน งบการเงินของบริษัทในปี 2548 จึงบันทึกสินทรัพย์ที่ไม่มีการเคลื่อนไหวจำนวน 800 ล้านบาท ด้วยมูลค่ายุติธรรมจำนวน 605 ล้านบาท และผลต่างระหว่างราคาซื้อกับมูลค่ายุติธรรมจำนวน 195 ล้านบาทบันทึกเป็นเครื่องหมายการค้า และบันทึกสินทรัพย์ที่มีการเคลื่อนไหวจำนวน 131.02 ล้านบาทตามราคาซื้อ

ต่อมาในปี 2550 สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (“สำนักงาน ก.ล.ต.”) ได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการที่บริษัทซื้อสินทรัพย์ดังกล่าวจาก SGI ว่าเป็นการรวมธุรกิจภายใต้การควบคุมเดียวกัน ตามมาตรฐานบัญชี ฉบับที่ 43 เรื่องการรวมธุรกิจ และร่างแนวการปฏิบัติการรวมธุรกิจภายใต้การควบคุมเดียวกัน บริษัทจึงได้ปรับงบการเงินสำหรับงวด 9 เดือนสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2550 ของบริษัทตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. ได้ตั้งข้อสังเกต โดยบริษัทได้เปลี่ยนแปลงการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับเรื่องการรวมธุรกิจจากวิธีซื้อกิจการมาเป็นวิธีการบัญชีที่คล้ายคลึงกับวิธีการรวมส่วนได้เสีย ทั้งนี้บริษัทได้บันทึกสินทรัพย์ของบริษัท อุตสาหกรรมแก๊ส สยาม จำกัด ด้วยราคาตามบัญชี และบันทึกส่วนต่างระหว่างราคาซื้อกับราคาตามบัญชีในส่วนของผู้ถือหุ้น

ปัจจุบัน บริษัทมีทุนจดทะเบียน 950 ล้านบาท และทุนเรียกชำระแล้ว 670 ล้านบาท แบ่งออกเป็นหุ้นสามัญจำนวน 670 ล้านบาท มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท โดยบริษัทและ UGP เป็นผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา 7 ที่ประกอบธุรกิจค้าก๊าซ LPG แอมโมเนียและผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่น ภายใต้เครื่องหมายการค้า “สยามแก๊ส” และ “ยูนิคแก๊ส” และประกอบธุรกิจขนส่งก๊าซ LPG และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมอื่น โดยมีบริษัทย่อยในกลุ่มรวมทั้งสิ้น 8 บริษัท ได้แก่ บริษัท ยูนิคแก๊ส แอนด์ ปิโตรเคมีคัลส์ จำกัด (มหาชน) (“UGP”) บริษัท ลัคกี้ แครรีเออร์ จำกัด (“LCR”) บริษัท ลัคกี้ มารีน จำกัด (“LMR”) บริษัท เคมีคัลส์แก๊ส ขนส่ง จำกัด (“CGT”) บริษัท ยูนิค มารีน จำกัด (“UMR”) บริษัท ยูนิคแก๊สเทรดดิ้ง จำกัด (“UTD”) บริษัท ยูนิคแก๊ส อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (“UGI”) และบริษัท ยูนิคแก๊ส แครรีเออร์ จำกัด (“UGC”)

บริษัทและ UGP มีคลังเก็บก๊าซ LPG รวมกัน 7 แห่ง แบ่งออกเป็นคลังเก็บก๊าซ LPG ของบริษัทจำนวน 5 แห่ง ได้แก่ สาธุประดิษฐ์ สุราษฎร์ธานี ลำปาง นครสวรรค์ และขอนแก่น และคลังเก็บก๊าซ LPG ของ UGP จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ บางปะกง และสุราษฎร์ธานี มีโรงบรรจุก๊าซ LPG ที่บริษัทและ UGP ดำเนินการเอง (โรงบรรจุก๊าซ LPG ประเภท COCO (Company own – Company Operate) จำนวน 20 แห่ง และโรงบรรจุก๊าซ LPG ที่

ดำเนินการโดยตัวแทนค้าต่างของบริษัทและ UGP (โรงบรรจุก๊าซ LPG ประเภท CODO (Company Own – Dealer Operate) และโรงบรรจุก๊าซ LPG ประเภท DODO (Dealer Own – Dealer Operate)) จำนวน 134 แห่ง และมีสถานีสบริการก๊าซ LPG ที่บริษัทดำเนินการเอง (สถานีสบริการก๊าซ LPG ประเภท COCO (Company Own – Company Operate) จำนวน 8 แห่ง และสถานีสบริการก๊าซ LPG ที่ดำเนินการโดยตัวแทนค้าต่างของบริษัทและ UGP (สถานีสบริการก๊าซ LPG ประเภท DODO (Dealer Own – Dealer Operate)) จำนวน 201 แห่ง (รายละเอียดดูได้ที่ ส่วนที่ 2 ข้อ 3 การประกอบธุรกิจแต่ละสายผลิตภัณฑ์ ตารางสรุปจำนวนโรงบรรจุก๊าซ LPG ของบริษัทและ UGP หน้า 32 และตารางสรุปจำนวนสถานีสบริการ LPG ของบริษัทและ UGP หน้า 34)

ลักษณะการประกอบธุรกิจ

บริษัทประกอบธุรกิจค้าก๊าซปิโตรเลียมเหลวและธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง มีทั้งการดำเนินการโดยบริษัทเอง และการดำเนินการผ่านบริษัทย่อยรวม 2 ประเภท ได้แก่ ก) ธุรกิจการค้าก๊าซปิโตรเลียมเหลว แอมโมเนียและผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่น และ ข) ธุรกิจขนส่งก๊าซปิโตรเลียมเหลวและผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่น

ก) ธุรกิจการค้าก๊าซปิโตรเลียมเหลว แอมโมเนียและผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่น

บริษัทและ UGP ประกอบธุรกิจหลัก คือ ธุรกิจการค้าก๊าซปิโตรเลียมเหลว แอมโมเนีย และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่น ได้แก่ บิวเทน โพรเพน และโพรเพลแลนท์ เป็นต้น

1) ผลิตภัณฑ์ก๊าซปิโตรเลียมเหลว

บริษัทและ UGP เป็นผู้ค้าก๊าซ LPG ครบวงจร ภายใต้เครื่องหมายการค้า “สยามแก๊ส” และ “ยูนิคแก๊ส” ซึ่งครอบคลุมถึงการจำหน่ายก๊าซ LPG ทั้งในลักษณะของถังบรรจุ (Cylinder) และถังบรรจุขนาดใหญ่ (Bulk) ไปยังลูกค้าทั้ง 3 ประเภท ได้แก่

- (1) ลูกค้าที่นำก๊าซ LPG ไปใช้เป็นก๊าซหุงต้ม เช่น โรงบรรจุก๊าซ LPG ร้านค้าก๊าซ LPG และผู้ใช้ก๊าซหุงต้มในครัวเรือน
- (2) ลูกค้าที่นำก๊าซ LPG ไปใช้เป็นเชื้อเพลิงในรถยนต์ เช่น สถานีสบริการก๊าซ LPG และรถยนต์ที่ใช้ก๊าซ LPG เป็นเชื้อเพลิง ได้แก่ รถแท็กซี่ เป็นต้น
- (3) ลูกค้าที่นำก๊าซ LPG ไปใช้ในด้านอุตสาหกรรม เช่น โรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ ได้แก่ โรงงานแก้ว โรงงานหลอดไฟ โรงงานพ่นอบสี โรงงานเคลือบสีภาชนะบรรจุ โรงงานทอผ้า โรงงานย้อมผ้า โรงงานกระเบื้อง โรงงานเซรามิก โรงงานผลิตอาหาร โรงงานขนมปัง โรงงานถลุงมือยาง โรงงานประกอบรถยนต์ โรงงานตัดเหล็ก โรงแรม ร้านอาหารจานด่วน และศูนย์อาหารในห้างสรรพสินค้า

บริษัทและ UGP มีสัดส่วนการจำหน่ายก๊าซ LPG ไปยังกลุ่มลูกค้าทั้ง 3 ประเภทในปี 2550 ดังนี้

(หน่วย : ร้อยละ)

	2550
(1) ลูกค้าที่นำก๊าซ LPG ไปใช้เป็นก๊าซหุงต้ม	59.63
(2) ลูกค้าที่นำก๊าซ LPG ไปใช้เป็นเชื้อเพลิงในรถยนต์	29.44
(3) ลูกค้าที่นำก๊าซ LPG ไปใช้ในด้านอุตสาหกรรม	10.94
รวม	100.00

ภาวะอุตสาหกรรม (ดูรายละเอียดที่ส่วนที่ 2 ข้อ 3 การประกอบธุรกิจแต่ละสายผลิตภัณฑ์ หน้า 38 - 42)

ความต้องการใช้ก๊าซ LPG ของประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นความต้องการใช้ในภาคครัวเรือน รองลงมา เป็นความต้องการใช้ในภาคอุตสาหกรรม การใช้เป็นวัตถุดิบปิโตรเคมี และการใช้เป็นเชื้อเพลิงในรถยนต์ โดยในช่วงที่ผ่านมา ความต้องการใช้ก๊าซ LPG เป็นเชื้อเพลิงในรถยนต์มีอัตราการขยายตัวสูงที่สุด เนื่องจากราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้น ทำให้มีการใช้ก๊าซ LPG เป็นเชื้อเพลิงในรถยนต์เพื่อทดแทนการใช้น้ำมันเพิ่มมากขึ้น โดยในปี 2550 ประเทศไทยมีความต้องการใช้ก๊าซ LPG ทั้งหมด 3,671 ล้าน กิโลกรัม

สำหรับในด้านของการผลิตก๊าซ LPG นั้น ประเทศไทยมีแหล่งผลิตก๊าซ LPG ทั้งหมด 3 แหล่ง คือ โรงแยกก๊าซธรรมชาติ โรงกลั่นน้ำมันดิบ และโรงงานปิโตรเคมีอื่น โดยในปี 2550 ประเทศไทยผลิตก๊าซ LPG ได้ทั้งหมด 4,186 ล้านกิโลกรัม แบ่งออกเป็นก๊าซ LPG ที่ผลิตจากโรงแยกก๊าซธรรมชาติร้อยละ 56.94 ก๊าซ LPG ที่ผลิตจากโรงกลั่นน้ำมันร้อยละ 37.34 และ ก๊าซ LPG ที่ผลิตจากโรงงานปิโตรเคมีอื่นอีกร้อยละ 5.72

ทั้งนี้ อุตสาหกรรมก๊าซ LPG มีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่อไปอย่างต่อเนื่อง โดยคาดว่าความต้องการใช้ก๊าซ LPG จะยังคงเพิ่มขึ้นต่อไป เนื่องจากความต้องการใช้ก๊าซ LPG เพื่อทดแทนการใช้น้ำมันที่มีราคาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่วนด้านการผลิตก๊าซ LPG นั้นก็คาดว่าจะมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องเช่นกัน โดยบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) อยู่ระหว่างการดำเนินการก่อสร้างโรงแยกก๊าซธรรมชาติหน่วยที่ 6 ที่ตำบลมาตาพุด จังหวัดระยอง ซึ่งโรงแยกก๊าซนับเป็นแหล่งผลิตก๊าซ LPG ที่สำคัญแหล่งหนึ่ง ดังนั้น การที่มีจำนวนโรงแยกก๊าซเพิ่มขึ้นก็จะส่งผลให้มีแหล่งผลิตก๊าซ LPG เพิ่มขึ้นด้วยเช่นเดียวกัน

ในปี 2550 บริษัทและ UGP มีส่วนแบ่งการตลาดรวมกันเท่ากับร้อยละ 25.81 ซึ่งคิดเป็นอันดับที่ 2 ของตลาดผู้ค้าก๊าซ LPG ในประเทศ รองจากบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ที่มีส่วนแบ่งการตลาดเท่ากับร้อยละ 43.96

2) ผลิตภัณฑ์แอมโมเนีย

บริษัทประกอบธุรกิจค้าแอมโมเนียผ่านการดำเนินการของ UGP โดยนำเข้าแอมโมเนียจากต่างประเทศ และจำหน่ายภายใต้เครื่องหมายการค้า “ยูนิคแก๊ส”

ปัจจุบัน UGP จำหน่ายผลิตภัณฑ์แอมโมเนีย 1 ผลิตภัณฑ์ คือ แอมโมเนียแอนไฮไดรอส (Ammonia Anhydrous) (“แอมโมเนีย”) ซึ่งเป็นแอมโมเนียที่มีความบริสุทธิ์ร้อยละ 99.99 และไม่มีการผลิตในประเทศ UGP จึงต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพื่อนำมาจำหน่ายให้แก่โรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ ที่มีความต้องการใช้แอมโมเนีย เช่น โรงงานยางพารา โรงงานผงชูรส เป็นต้น โดย UGP จำหน่ายแอมโมเนียในลักษณะของถังบรรจุนขนาดใหญ่เพียงลักษณะเดียว

ภาวะอุตสาหกรรม (ดูรายละเอียดที่ส่วนที่ 2 ข้อ 3 การประกอบธุรกิจแต่ละสายผลิตภัณฑ์ หน้า 56)

แอมโมเนียส่วนใหญ่จะถูกนำมาใช้โดยผู้ประกอบการที่ใช้แอมโมเนียในกระบวนการผลิตของตนเอง เช่น โรงงานผลิตปุ๋ยเคมี และบางส่วนจะถูกนำเข้าโดยผู้ประกอบการที่นำเข้าแอมโมเนียเพื่อจำหน่ายต่อให้แก่โรงงานอุตสาหกรรม เช่น โรงงานยางพารา โรงงานผงชูรส เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากการก่อสร้างโรงงานผลิตแอมโมเนียต้องใช้เงินลงทุนสูง ประกอบกับตลาดแอมโมเนียในประเทศไทยยังมีขนาดเล็ก จึงไม่มีผู้ประกอบการรายใดลงทุนสร้างโรงงานผลิตแอมโมเนีย เนื่องจากไม่คุ้มค่าที่จะลงทุน ดังนั้นแอมโมเนียที่ใช้ในประเทศไทยทั้งหมดจึงมาจากการนำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งระหว่างปี 2544 – 2550 ประเทศไทยนำเข้าแอมโมเนียส่วนใหญ่จากประเทศอินโดนีเซีย ประเทศมาเลเซีย ประเทศการ์ตา ประเทศซาอุดีอาระเบีย และประเทศสหรัฐอเมริกา

UGP เป็นผู้จำหน่ายแอมโมเนีย (พิจารณาเฉพาะผู้ประกอบการที่นำเข้าแอมโมเนียเพื่อจำหน่ายต่อ) รายใหญ่ที่สุดของประเทศ โดยในปี 2550 UGP มีส่วนแบ่งตลาดอยู่ประมาณร้อยละ 70 - 75

3) ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่น

บริษัทประกอบธุรกิจค้าผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่น ได้แก่ บิวเทน โพรเพน และโพรเพลแลนท์ เป็นต้น ภายใต้เครื่องหมายการค้า “ยูนิคแก๊ส” ซึ่งดำเนินการโดย UGP UGP จัดหาผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่นจากผู้ผลิตก๊าซ LPG และขนส่งโดยเรือบรรทุกก๊าซ LPG เพื่อนำมาจัดเก็บที่คลังเก็บผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่นที่บางปะกง และจัดส่งให้ลูกค้าโดยรถบรรทุกก๊าซ LPG ซึ่งการขนส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่นจะดำเนินการโดย LCR และ CGT ทั้งนี้ UGP จำหน่ายผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่นให้แก่ลูกค้าในลักษณะของถังบรรจุนขนาดใหญ่และแยกบรรจุลงในถังบรรจุในลักษณะของถังบรรจุนขนาด 48 กิโลกรัม

ภาวะอุตสาหกรรม (ดูรายละเอียดที่ส่วนที่ 2 ข้อ 3 การประกอบธุรกิจแต่ละสายผลิตภัณฑ์ หน้า 59)

อุตสาหกรรมจำหน่ายผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่นในประเทศไทยมีขนาดเล็ก จึงทำให้ผู้จำหน่ายผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่นมีจำนวนน้อยราย ซึ่ง UGP นับเป็นผู้จำหน่ายผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่นรายใหญ่รายหนึ่งในอุตสาหกรรมนี้

ข) ธุรกิจขนส่งก๊าซปิโตรเลียมเหลวและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมอื่น

บริษัทประกอบธุรกิจขนส่งน้ำมัน ก๊าซปิโตรเลียมเหลว แอมโมเนียและผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่น 2 ทาง คือ การขนส่งทางบก และการขนส่งทางน้ำ โดยดำเนินการผ่านบริษัทย่อยของบริษัท ซึ่งได้แก่ UGP และ LCR และดำเนินการผ่านบริษัทย่อยของ UGP และ LCR ซึ่งได้แก่ LMR CGT UMR UTD UGI และ UGC โดยพาหนะที่ใช้ในการขนส่งรวมกัน ได้แก่ รถบรรทุกก๊าซ LPG จำนวน 189 คัน ความสามารถในการ

บรรทุกวม 1,950 คัน รถบรรทุกแอมโมเนียจำนวน 22 คัน ความสามารถในการบรรทุกวม 240 คัน
รถบรรทุกน้ำมันจำนวน 33 คัน ความสามารถในการบรรทุกวม 1.06 ล้านลิตร เรือบรรทุกก๊าซ LPG
จำนวน 11 ลำ ความสามารถในการบรรทุกวม 10,250 คัน เรือบรรทุกแอมโมเนียจำนวน 3 ลำ
ความสามารถในการบรรทุกวม 2,250 คัน และเรือบรรทุกน้ำมันจำนวน 3 ลำ ความสามารถในการบรรทุก
รวม 5 ล้านลิตร โดยลูกค้าที่ใช้บริการขนส่งส่วนใหญ่ ได้แก่ บริษัทในกลุ่มบริษัท คือ บริษัทและ UGP
สำหรับลูกค้านอกกลุ่มบริษัท ได้แก่ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) บริษัท เซฟรอน (ประเทศไทย) จำกัด เป็น
ต้น

โครงสร้างรายได้ของบริษัทและบริษัทย่อย

	บริษัทที่ดำเนินการ	2548 ¹		2549		2550	
		มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละ	มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละ	มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละ
รายได้จากการขาย							
ผลิตภัณฑ์ก๊าซปิโตรเลียมเหลว	บริษัท และ UGP	6,687.22	80.29	11,111.88	85.23	12,950.48	86.69
ผลิตภัณฑ์แอมโมเนีย	UGP	951.74	11.43	1,097.18	8.42	998.24	6.68
ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่น	UGP	242.98	2.92	293.09	2.25	348.45	2.23
รายได้จากการขาย	บริษัท และ UGP	7,881.94 ²	94.64	12,502.15 ²	95.59	14,297.17	95.71
รายได้ค่าขนส่ง	LCR LMR CGT UMR UTD UGI และ UGC	375.33	4.51	468.96	3.60	529.99	3.55
รายได้ค่าบริการ	บริษัทและบริษัทย่อย	15.58	0.19	28.68	0.22	59.28	0.40
รายได้อื่น	บริษัทและบริษัทย่อย	55.59	0.67	37.84	0.29	52.23	0.35
รวมรายได้	บริษัทและบริษัทย่อย	8,328.44 ³	100.00	13,037.63	100.00	14,938.67	100.00

หมายเหตุ : 1 บริษัทซื้อหุ้นร้อยละ 99.99 ของ LCR เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2548 และได้ซื้อสินทรัพย์หลักที่ใช้ในการประกอบธุรกิจก๊าซ LPG จาก SGI เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2548

2 รายได้จากการขายในปี 2548 และ 2549 ต่ำกว่าในงบการเงินจำนวน 102.13 ล้านบาท และ 162.84 ล้านบาท ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากการปรับปรุงการจัดรูปแบบงบการเงินให้เป็นไปตามงบการเงินงวดสำหรับปี 2550 (รายละเอียดเพิ่มเติมในข้อ 12 ฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน)

3 รายได้รวมในปี 2548 สูงกว่าในงบการเงินจำนวน 33.75 ล้านบาท เนื่องจากการจัดทำงบการเงินรวมปี 2548 ได้มีการตัดรายได้ค่าขนส่งในส่วนของการระหว่างกันสูงเกินไปจำนวน 33.75 ล้านบาท (รายละเอียดเพิ่มเติมในข้อ 12 ฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน)

ปัจจัยความเสี่ยง

1. ความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจ

1.1 ความเสี่ยงจากนโยบายของรัฐบาล

(1) นโยบายราคาก๊าซลอยตัว

ปัจจุบัน ราคาจำหน่ายก๊าซ LPG มีลักษณะกึ่งลอยตัวกึ่งควบคุม คือ รัฐบาลยังคงควบคุมราคา ณ โรงกลั่น/ ราคา ณ โรงแยกก๊าซ/ ราคานำเข้าก๊าซ LPG และราคาขายส่งก๊าซ LPG ณ คลังเก็บก๊าซ LPG ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) (“ปตท.”) (ซึ่งเป็นผู้ผลิตก๊าซ LPG รายใหญ่ที่สุดของประเทศ) จำนวน 5 แห่ง คือ ลำปาง นครสวรรค์ ขอนแก่น สุราษฎร์ธานี และหาดใหญ่ ให้เท่ากับราคาขายส่งก๊าซ LPG หน้าโรงกลั่นและโรงแยกก๊าซ สำหรับราคาขายปลีกก๊าซ LPG รัฐบาลปล่อยให้ลอยตัวอย่างเสรี ยกเว้นราคาขายปลีกก๊าซ LPG สำหรับครัวเรือนเพื่อใช้เป็นก๊าซหุงต้ม ที่จัดเป็นสินค้าควบคุมและยังคงควบคุมราคาจำหน่ายสินค้าอยู่

ในอนาคต หากรัฐบาลมีนโยบายที่จะยกเลิกการควบคุมราคาจำหน่ายก๊าซ LPG และลอยตัวราคาจำหน่ายก๊าซ LPG อย่างสมบูรณ์ จะทำให้ราคาจำหน่ายก๊าซ LPG ในประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไปตามกลไกราคาของตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ รวมทั้งสะท้อนต้นทุนการจำหน่ายก๊าซ LPG อย่างแท้จริง

ผลกระทบจากนโยบายลอยตัวราคาจำหน่ายก๊าซ LPG อย่างสมบูรณ์จะส่งผลให้ผู้ค้าก๊าซ LPG ซึ่งรวมถึงบริษัทที่มีความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของราคาจำหน่ายก๊าซ LPG กล่าวคือ บริษัทอาจมีผลประกอบการขาดทุน หรืออาจมีกำไรลดลง หากราคาขายปลีกก๊าซ LPG ปรับตัวลดลง ในทางตรงข้าม บริษัทอาจมีกำไรเพิ่มขึ้น หากราคาขายปลีกก๊าซ LPG ปรับตัวสูงขึ้น

นอกจากนี้ หากราคาก๊าซ LPG เพิ่มขึ้นมาก อาจทำให้ผู้บริโภคปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ก๊าซ LPG ไปใช้พลังงานทดแทนชนิดอื่นที่มีราคาถูกกว่า ซึ่งจะทำให้ปริมาณความต้องการใช้ก๊าซ LPG ลดลงและส่งผลต่อรายได้ของผู้ค้าก๊าซ LPG ตามมาตรา 7 ซึ่งรวมถึงบริษัทด้วย

(2) นโยบายการเปิดเสรีการจำหน่ายก๊าซ LPG ที่ใช้เป็นก๊าซหุงต้ม

นโยบายการเปิดเสรีการจำหน่ายก๊าซ LPG ที่ใช้เป็นก๊าซหุงต้มอาจทำให้ผู้ประกอบการรายใหญ่ของโลกจากต่างประเทศรายใหม่หรือผู้ค้าในประเทศที่มีความพร้อมทั้งในด้านเงินทุนและเทคโนโลยีเข้ามาแข่งขันในตลาด ซึ่งจะส่งผลให้การแข่งขันในธุรกิจนี้มีความรุนแรงมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการจากต่างประเทศหรือผู้ประกอบการภายในประเทศก็อาจจะประสบปัญหาในเรื่องความไม่คุ้นเคยกับสถานะตลาด รวมทั้งยังไม่มีประสบการณ์ในธุรกิจค้าก๊าซ LPG และสายสัมพันธ์กับผู้ค้าก๊าซ LPG ตลอดจนเครือข่ายของธุรกิจในประเทศไทยดีพอ ซึ่งอาจเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประสบความล้มเหลวทางการตลาดได้ยาก

(3) นโยบายการคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม

หากรัฐบาลบาลให้ความสำคัญในเรื่องของสิ่งแวดล้อมและการคุ้มครองผู้บริโภค โดยออกกฎหมายเพิ่มเติมในส่วนของการเพิ่มความปลอดภัยให้แก่ผู้ใช้ก๊าซ LPG รวมถึงการรณรงค์ในเรื่องของการรักษาสีสิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่อต้นทุนการดำเนินงาน และกำไรในอนาคตของบริษัทและ UGP ซึ่งบริษัทและ UGP ในฐานะผู้ประกอบการธุรกิจค้าก๊าซ LPG ได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้มีการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้มีความปลอดภัยมาโดยตลอด โดยถึงบรรจุผลิตภัณฑ์คลังเก็บก๊าซ LPG โรงบรรจุก๊าซ LPG และสถานีบริการก๊าซ LPG ของบริษัทและ UGP จะต้องมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อมเป็นไปตามที่หน่วยงานราชการที่มีหน้าที่กำกับดูแลได้กำหนดไว้

(4) นโยบายส่งเสริมการใช้ก๊าซธรรมชาติในรถยนต์

จากการที่ราคาน้ำมันเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ประชาชนเปลี่ยนมาใช้ก๊าซ LPG เป็นเชื้อเพลิงเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ความต้องการใช้ก๊าซ LPG เพื่อเป็นเชื้อเพลิงในรถยนต์เพิ่มมากขึ้น จนอาจทำให้เกิดการขาดแคลนก๊าซ LPG เพื่อนำไปใช้เป็นก๊าซหุงต้ม และอาจทำให้ประเทศไทยต้องนำเข้าก๊าซ LPG จากต่างประเทศ รัฐบาลจึงส่งเสริมให้ประชาชนหันมาใช้ก๊าซ NGV เป็นเชื้อเพลิงในรถยนต์มากขึ้น เนื่องจากประเทศไทยสามารถผลิตก๊าซ NGV ได้เอง ไม่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ และการใช้ก๊าซ NGV ยังช่วยลดปัญหาด้านมลพิษในอากาศอีกด้วย

อย่างไรก็ตาม กลุ่มบริษัทได้ศึกษาวิเคราะห์ถึงผลกระทบจากนโยบายดังกล่าวแล้ว พบว่าการนำก๊าซ NGV มาใช้เป็นเชื้อเพลิงในรถยนต์มีข้อดีและข้อจำกัดหลายประการเมื่อเปรียบเทียบกับการใช้ก๊าซ LPG เป็นเชื้อเพลิงในรถยนต์ เช่น การดัดแปลงเครื่องยนต์ให้สามารถใช้ก๊าซ NGV ได้จะมีต้นทุนสูง เนื่องจากต้องนำเข้าอุปกรณ์จากต่างประเทศ การติดตั้งถังก๊าซ NGV ในรถยนต์ทำได้ยากกว่าการติดตั้งถังก๊าซ LPG ในรถยนต์ และปัจจุบันจำนวนสถานีบริการก๊าซ NGV มีจำนวนน้อยกว่าจำนวนสถานีบริการก๊าซ LPG อยู่มาก

ดังนั้น บริษัทจึงมีความเห็นว่าการนำก๊าซ NGV มาใช้เป็นเชื้อเพลิงในรถยนต์ยังไม่สามารถทดแทนการใช้ก๊าซ LPG เป็นเชื้อเพลิงในรถยนต์ได้อย่างสมบูรณ์ และปริมาณการใช้ก๊าซ LPG และการดำเนินธุรกิจของกลุ่มบริษัทจะไม่ได้รับผลกระทบจากนโยบายการสนับสนุนการใช้ก๊าซ NGV แต่อย่างไรก็ตาม เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงจากการที่รถยนต์ที่ใช้ก๊าซ LPG เป็นเชื้อเพลิงเปลี่ยนไปใช้ก๊าซ NGV เป็นเชื้อเพลิงแทน บริษัทจึงได้มีนโยบายที่จะปรับปรุงสถานีบริการก๊าซ LPG ของบริษัทให้สามารถให้บริการก๊าซ NGV ได้ด้วย โดยในเบื้องต้นบริษัทอยู่ในระหว่างการปรับปรุงสถานีบริการก๊าซ LPG ของบริษัทเพื่อให้สามารถให้บริการก๊าซ NGV จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ สาขานวลจันทร์ ซึ่งปัจจุบันได้ดำเนินการปรับปรุงสถานที่เสร็จสิ้นแล้วและอยู่ระหว่างการขอใบอนุญาตจากกระทรวงพลังงาน

1.2 ความเสี่ยงจากการเพิ่มขึ้นของผู้ค้าก๊าซปิโตรเลียมเหลว

ปริมาณการจำหน่ายก๊าซ LPG มีการขยายตัวร้อยละ 1.76 – 14.29 ระหว่างปี 2544 – 2550 ซึ่งอัตราการขยายตัวดังกล่าว อาจจูงใจให้ผู้ประกอบการรายใหม่เข้ามาแข่งขันในธุรกิจค้าก๊าซ LPG อย่างไรก็ตาม การที่ผู้ประกอบการรายใหม่จะเข้ามาเป็นผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา 7 จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดและต้องมีเงินลงทุนและเงินหมุนเวียนในธุรกิจจำนวนมาก เช่น ต้องมีทุนจดทะเบียน 50 ล้านบาทขึ้นไป เงินทุนหมุนเวียนขั้นต่ำ 100 ล้านบาท ซึ่งเงื่อนไขดังกล่าวเป็นการจำกัดโอกาสในการเข้ามาในอุตสาหกรรมนี้ของผู้ประกอบการรายใหม่

1.3 ความเสี่ยงเรื่องความปลอดภัยของถังก๊าซ LPG

หากเกิดการระเบิดของถังก๊าซ LPG บริษัทและ UGP ในฐานะผู้ประกอบการค้าก๊าซ LPG และเจ้าของโรงบรรจุก๊าซ LPG จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและการดำเนินงานของบริษัทและบริษัทย่อย อย่างไรก็ตาม บริษัทและ UGP ได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบของหน่วยงานราชการอย่างเคร่งครัดในการตรวจสอบสภาพการใช้งานของถังก๊าซ LPG ให้เป็นไปตามมาตรฐานตามที่หน่วยงานราชการกำหนดไว้ เช่น การทดสอบสภาพถังก๊าซ LPG ในปีที่ 5 ปีที่ 10 และทุกๆ 5 ปีภายหลังปีที่ 10 นอกจากนี้ในระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา บริษัทและ UGP ไม่เคยประสบปัญหาเรื่องความปลอดภัยของถังก๊าซ LPG เลย ดังนั้นบริษัทจึงมีความเชื่อมั่นว่าบริษัทและ UGP มีความเสี่ยงเรื่องความปลอดภัยของถังก๊าซ LPG น้อยมาก

1.4 ความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุขึ้นกับคลังเก็บก๊าซ LPG โรงบรรจุก๊าซ LPG และสถานีบริการก๊าซ LPG ของบริษัทและ UGP

หากเกิดอุบัติเหตุขึ้นกับคลังเก็บก๊าซ LPG โรงบรรจุก๊าซ LPG และสถานีบริการก๊าซ LPG ของบริษัทและ UGP ก็อาจส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและการดำเนินงานของบริษัทและ UGP อย่างไรก็ตาม บริษัทและ UGP ได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานราชการที่ทำหน้าที่กำกับดูแลอย่างเคร่งครัด ทั้งในการกำหนดลักษณะและรายละเอียดของสิ่งปลูกสร้างและการขออนุญาตก่อสร้างสิ่งปลูกสร้าง นอกจากนี้ บริษัทและ UGP ได้ทำประกันคลังเก็บก๊าซ LPG โรงบรรจุก๊าซ LPG และสถานีบริการก๊าซ LPG ประเภทการประกันความเสี่ยงภัยทรัพย์สิน มีวงเงินเอาประกันรวม 1,257.04 ล้านบาท และทำประกันภัยประเภทความเสียหายต่อบุคคลที่สาม วงเงินเอาประกันรวม 60.00 ล้านบาท ทั้งนี้เพื่อเป็นการลดผลกระทบที่จะมีต่อบริษัทและ UGP ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุขึ้นกับคลังเก็บก๊าซ LPG โรงบรรจุก๊าซ LPG และสถานีบริการก๊าซ LPG ของบริษัทและ UGPให้น้อยที่สุด สำหรับโรงบรรจุก๊าซ LPG ที่บริษัทและ UGP ให้ผู้อื่นเช่าช่วงนั้น บริษัทและ UGP ได้ระบุไว้ในสัญญาเช่าช่วงอย่างชัดเจนว่า ผู้เช่าช่วงจะเป็นผู้รับผิดชอบความเสียหายต่อทรัพย์สินของกลุ่มบริษัทให้เช่า ทรัพย์สินและความเสียหายของบุคคลที่สาม ตลอดจนความเสียหายจากมลภาวะต่อสภาพแวดล้อมอันเกิดจากการปฏิบัติงานของผู้เช่าช่วง

1.5 ความเสี่ยงในการขนส่งก๊าซปิโตรเลียมเหลว

หากเกิดอุบัติเหตุระหว่างการขนส่งน้ำมัน ก๊าซ LPG แอมโมเนียและผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่น บริษัทย่อยของบริษัทที่ประกอบธุรกิจขนส่งก๊าซ LPG และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่น ก็จะได้รับผลกระทบจากความเสียหายที่เกิดขึ้น และอาจส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและการดำเนินงานของบริษัท อย่างไรก็ตาม บริษัทย่อยดังกล่าวของบริษัทได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบของหน่วยงานราชการที่ทำหน้าที่ควบคุมอย่างเคร่งครัดและเพื่อความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน ทั้งการขออนุญาตในการประกอบธุรกิจขนส่งก๊าซ LPG และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่น การขออนุญาตและตรวจสอบพาหนะที่ใช้ในการขนส่งให้เป็นไปตามมาตรฐานที่หน่วยงานราชการกำหนด รวมทั้งการฝึกอบรมและการได้รับใบอนุญาตของพนักงาน นอกจากนี้ บริษัทย่อยยังได้ทำประกันภัยเรือบรรทุกน้ำมัน เรือบรรทุกก๊าซ LPG และเรือบรรทุกแอมโมเนียของบริษัทย่อยรวม 17 ลำ รวมเป็นวงเงินเอาประกัน 466.00 ล้านบาท (เรือทั้ง 17 ลำมีมูลค่าตามบัญชี ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2550 เท่ากับ 415.54 ล้านบาท) และทำประกันภัยรถบรรทุกน้ำมัน รถบรรทุกก๊าซ LPG และรถบรรทุกแอมโมเนียของบริษัทย่อยทั้ง 345 คันแล้ว ซึ่งการประกันภัยดังกล่าวได้ครอบคลุมถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่สามด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นการลดผลกระทบที่จะมีต่อกลุ่มบริษัท ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดขึ้นดังกล่าวให้น้อยที่สุด

1.6 ความเสี่ยงจากการที่สัญญาเช่าที่ดินที่คลังเก็บก๊าซ LPG ที่สาธุประดิษฐ์ไม่ได้รับการต่อสัญญา

คลังเก็บก๊าซ LPG ที่สาธุประดิษฐ์ซึ่งเป็นจุดได้เปรียบในการเป็นศูนย์กลางในการกระจายผลิตภัณฑ์ของบริษัทให้แก่ลูกค้าภายในกรุงเทพ ตั้งอยู่บนที่ดินเช่า โดยปัจจุบันสัญญาเช่าที่ดินดังกล่าวมีอายุคงเหลืออยู่ 3 ปี (สัญญาจะสิ้นสุดในปี 2553) ซึ่งหากเจ้าของที่ดินไม่ต่ออายุสัญญาเช่าที่ดินดังกล่าวให้แก่บริษัท ก็จะทำให้บริษัทได้รับผลกระทบในการดำเนินธุรกิจ (ดูรายละเอียดที่ส่วนที่ 2 ข้อ 5 สิทธิประโยชน์ในการประกอบธุรกิจ หน้า 88)

นอกจากนี้ บริษัทยังมีแผนที่จะจัดหาที่ดินผืนใหม่ที่มีทำเลที่ตั้งและราคาซื้อขายที่เหมาะสม เพื่อใช้สำหรับเป็นที่ตั้งของคลังเก็บก๊าซ LPG แห่งใหม่

2. ความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการ

2.1 ความเสี่ยงจากกรณีที่มีกลุ่มผู้ถือหุ้นกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมากกว่าร้อยละ 75

ก่อนการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนครั้งนี้ กลุ่มวิบรรพพงศ์เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในบริษัท โดยถือหุ้นรวมกันในสัดส่วนร้อยละ 94.66 และแม้ว่าภายหลังการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนครั้งนี้ กลุ่มวิบรรพพงศ์จะมีสัดส่วนการถือหุ้นในบริษัทลดลงเป็นร้อยละ 66.76 ก็ตาม แต่ก็ยังเป็นสัดส่วนที่มากพอที่จะทำให้กลุ่มวิบรรพพงศ์มีอำนาจในการควบคุมบริษัทและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของบริษัทในทุกเรื่องที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น ยกเว้นเรื่องที่กฎหมายหรือข้อบังคับบริษัทกำหนดให้ต้องได้รับเสียงส่วน 3 ใน 4 ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ดังนั้นผู้ถือหุ้นรายอื่นของบริษัทจึงมีความเสี่ยงจากการที่ไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลเรื่องที่ผู้ถือหุ้นใหญ่เสนอให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นพิจารณา

อย่างไรก็ตามบริษัทได้แต่งตั้งกรรมการที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารจำนวน 4 ท่าน โดยเป็นกรรมการอิสระ/กรรมการตรวจสอบจำนวน 3 ท่าน และกรรมการที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารอีก 1 ท่าน จากจำนวนกรรมการบริษัททั้งหมด 8 ท่าน หรือคิดเป็นร้อยละ 50 เพื่อทำหน้าที่ถ่วงดุลอำนาจในการบริหาร กลั่นกรองวาระที่จะเสนอให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นพิจารณา รวมทั้งตรวจสอบการทำงานของกรรมการและผู้บริหารที่เป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ด้วย

2.2 ความเสี่ยงจากการได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของบริษัทย่อย

ผลการดำเนินงานของกลุ่มบริษัท นอกจากจะขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานของบริษัทแล้ว ยังขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานของบริษัทย่อยด้วย ซึ่งหากบริษัทย่อยประสบปัญหาในการดำเนินงานก็จะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทในงบการเงินรวม โดยรายได้ของ UGP ซึ่งเป็นบริษัทย่อยที่ประกอบธุรกิจค้าก๊าซ LPG แอมโมเนีย และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่น คิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้รวมของบริษัทตามงบการเงินรวมในปี 2550 เท่ากับร้อยละ 45.07 และกำไรสุทธิของ UGP คิดเป็นสัดส่วนต่อกำไรสุทธิของบริษัทตามงบการเงินรวมในปี 2550 เท่ากับร้อยละ 63.73 (สาเหตุที่สัดส่วนกำไรสุทธิของ UGP ต่อกำไรสุทธิของบริษัทมีค่ามากกว่าสัดส่วนของรายได้รวมของ UGP ต่อรายได้รวมของบริษัท เป็นผลมาจาก UGP มีการจำหน่ายแอมโมเนียและผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่น ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีอัตรากำไรขั้นต้นสูงกว่าก๊าซ LPG โดยระหว่างปี 2548 - 2550 อัตรากำไรขั้นต้นจากการขายแอมโมเนียและผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่นเท่ากับร้อยละ 27.17 - 32.75 และอัตรากำไรขั้นต้นจากการขายก๊าซ LPG เท่ากับร้อยละ 0.92 - 4.99)

อย่างไรก็ตาม ผลการดำเนินงานของบริษัทย่อยทั้งหมดในปี 2550 มีผลการดำเนินงานที่ดีและมีกำไร

นอกจากนี้ บริษัทยังได้กำหนดมาตรการในการกำหนดนโยบายและการตรวจสอบการดำเนินงานของบริษัทย่อย รวมทั้งการส่งตัวแทนของบริษัทเข้าไปเป็นกรรมการในบริษัทย่อยเพื่อกำหนดนโยบายและรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มบริษัท และบริษัทได้แต่งตั้งกรรมการอิสระของ UGP จำนวน 3 ท่านเพื่อดำรงตำแหน่งกรรมการตรวจสอบใน UGP โดยกรรมการอิสระและกรรมการตรวจสอบของ UGP เป็นกรรมการอิสระและกรรมการตรวจสอบชุดเดียวกันกับของบริษัท ทั้งนี้เพื่อให้บริษัทและบริษัทย่อยมีการดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะส่งผลไปสู่การบริหารจัดการต้นทุนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

3. ความเสี่ยงเกี่ยวกับการเสนอขายหลักทรัพย์

บริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นต่อประชาชนครั้งนี้ ก่อนที่จะได้ทราบผลการพิจารณาของตลาดหลักทรัพย์ฯ ทั้งนี้บริษัทได้ยื่นคำขออนุญาตนำหลักทรัพย์เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ แล้วเมื่อวันที่ 6 กันยายน 2550 และ บริษัท แอควาเซอริ พลัส จำกัด ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงิน ได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทในเบื้องต้นแล้วเห็นว่าบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้ ยกเว้นคุณสมบัติการกระจายหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้นรายย่อยจำนวนไม่ต่ำกว่า 1,000 ราย บริษัทจึงยังมีความไม่แน่นอนที่จะได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ฯ ให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ดังนั้นผู้ลงทุนจึงอาจมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องในการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทในตลาดรอง และอาจไม่ได้

รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นได้ตามราคาที่คาดการณ์ไว้ หากหลักทรัพย์ของบริษัทไม่สามารถเข้าจดทะเบียนได้

4. ความเสี่ยงจากการไม่สามารถดำรงอัตราส่วนทางการเงินตามเงื่อนไขในสัญญาเงินกู้ยืม

ในการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินแห่งหนึ่งเพื่อซื้อ UGP และซื้อสินทรัพย์ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจก๊าซ LPG จาก SGI สถาบันการเงินได้กำหนดเงื่อนไขให้บริษัทดำรงอัตราส่วนทางการเงินตามที่กำหนดไว้ในสัญญาการให้สินเชื่อ ได้แก่

- 1) อัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย (Interest Coverage Ratio) ต้องไม่ต่ำกว่า 6.23 เท่า
- 2) อัตราส่วนความสามารถในการชำระหนี้ (Debt Service Coverage Ratio) ต้องไม่เกิน 1.82 เท่า
- 3) อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (Total Debt to Equity Ratio) ต้องไม่เกินกว่า 5.76 เท่า

หากบริษัทไม่สามารถดำรงอัตราส่วนทางการเงิน ซึ่งเป็นเงื่อนไขในการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินได้ สถาบันการเงินอาจยกเลิกการให้เงินกู้ยืมแก่บริษัท ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อฐานะทางการเงินและการดำเนินธุรกิจของบริษัท

อย่างไรก็ตาม ในบางปีบริษัทไม่สามารถดำรงอัตราส่วนทางการเงินบางรายการได้ตามที่สถาบันการเงินกำหนด เช่น ในปี 2549 บริษัทไม่สามารถดำรงอัตราส่วนความสามารถในการชำระหนี้ได้ตามที่กำหนด แต่บริษัทก็ได้ขอผ่อนผันและได้รับการผ่อนผันการดำรงอัตราส่วนทางการเงินดังกล่าว สำหรับอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนของบริษัทในปี 2549 ที่เท่ากับ 9.45 เท่า เป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับเรื่องการรวมธุรกิจจากวิธีซื้อกิจการมาเป็นวิธีการบัญชีที่คล้ายคลึงกับวิธีการรวมส่วนได้เสีย ซึ่งอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนของบริษัทในปี 2549 ที่คำนวณจากงบการเงินก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงการบันทึกบัญชีดังกล่าวเท่ากับ 5.57 เท่า ซึ่งเป็นไปตามที่กำหนดในสัญญาเงินกู้ยืม

ทั้งนี้ในปี 2550 บริษัทสามารถดำรงอัตราส่วนทางการเงินทั้ง 3 อัตราส่วนได้ตามที่กำหนดในสัญญาเงินกู้ยืม ซึ่งเป็นผลมาจากผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นของบริษัท

ดังนั้น บริษัทจึงเชื่อมั่นว่าบริษัทสามารถที่จะดำรงอัตราส่วนทางการเงินตามเงื่อนไขในสัญญาเงินกู้ยืมตามที่สถาบันการเงินกำหนดได้

รายการระหว่างกัน

บริษัทและบริษัทย่อยมีรายการระหว่างกันที่สำคัญที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่อาจมีความขัดแย้งทางผลประโยชน์ในระยะเวลาที่ผ่านมา โดยเป็นรายการระหว่างกันที่เป็นการค้าปกติ ได้แก่ การซื้อถังก๊าซ LPG และซ่อมถังก๊าซ LPG จากบริษัทที่เกี่ยวข้อง การขายก๊าซ LPG ให้แก่บริษัทที่เกี่ยวข้อง และการใช้บริการสาธารณูปโภคต่างๆ ตลอดจนการให้บริการจัดเตรียมอาหารและบริการอื่นๆของบริษัทที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

สำหรับรายการระหว่างกันที่ไม่ใช่การค้าปกติของบริษัทและกลุ่มบริษัทย่อยได้แก่ รายการกู้ยืมเงินจากบริษัทที่เกี่ยวข้องเพื่อซื้อกิจการ UGP ในปี 2547 การซื้อที่ดินอาคารและอุปกรณ์ จาก บริษัทที่เกี่ยวข้องกัน เพื่อใช้เป็นโรงบรรจุก๊าซ LPG ของบริษัท และการเช่าพื้นที่สำนักงานและการวางเงินประกันการเช่า จากบริษัทที่

เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นสำนักงานของกลุ่มบริษัท (รายละเอียดของรายการระหว่างกันอยู่ในส่วนที่ 2 ข้อ 11.1 สรุปรายละเอียดรายการระหว่างกัน หน้า 116)

อย่างไรก็ตามเพื่อเป็นการขจัดความขัดแย้งทางผลประโยชน์อันเนื่องจากรายการซื้อและซ่อมถังก๊าซ LPG จาก UMD ในปัจจุบัน บริษัทจึงจัดให้มีผู้ตรวจสอบอิสระมาตรวจสอบพิเศษ (Special Audit) เกี่ยวกับการซื้อและซ่อมถังก๊าซ LPG และรายงานผลการตรวจสอบให้แก่คณะกรรมการตรวจสอบพิจารณาทุกไตรมาส ในอนาคตบริษัทมีแผนที่จะซื้อที่ดิน อาคาร เครื่องจักรและอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการผลิตถังก๊าซ LPG จาก UMD เพื่อมาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการผลิตของบริษัท หาก UMD สามารถปรับโครงสร้างหนี้ที่มีอยู่กับบริษัท บริหารสินทรัพย์สุขุมวิท จำกัด ได้สำเร็จ ซึ่งคาดว่าจะการปรับโครงสร้างหนี้จะเสร็จสิ้นภายในปี 2551 นี้

สรุปฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัท

ผลการดำเนินงานตั้งแต่ปี 2547- 2550

รายได้รวมของบริษัทในปี 2547 เท่ากับ 476.42 ล้านบาท ส่วนใหญ่ร้อยละ 94 มาจากการจำหน่ายก๊าซ LPG ในฐานะตัวแทนค้าต่าง และที่เหลือมาจากรายได้บริการและอื่นๆ จนกระทั่งเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2547 บริษัทได้เข้าลงทุนใน UGP ซึ่งทำธุรกิจค้าก๊าซ LPG และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่นๆ และวันที่ 31 มีนาคม 2548 บริษัทได้เข้าลงทุนใน LCR ซึ่งทำธุรกิจขนส่งทางรถยนต์ รวมถึงบริษัทได้ซื้อทรัพย์สินหลักที่ใช้ดำเนินงานจาก SGI เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2548 มีผลทำให้รายได้ตั้งแต่ปี 2548 ถึงปี 2550 มาจากการดำเนินงานของบริษัทและบริษัทย่อย โดยแบ่งออกได้เป็น 2 ธุรกิจหลัก ได้แก่ (1) ธุรกิจการจำหน่ายก๊าซ LPG แอมโมเนีย และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่น และ (2) ธุรกิจขนส่ง

จากการลงทุนข้างต้นทำให้รายได้รวมของบริษัทเติบโตอย่างรวดเร็วจาก 476.42 ล้านบาทในปี 2547 เป็น 8,294.69 ล้านบาท ในปี 2548 (รวมกำไรจากการขายสินทรัพย์ 39.77 ล้านบาท) เท่ากับ 13,037.63 ล้านบาท ในปี 2549 และเท่ากับ 14,938.67 ล้านบาท ในปี 2550 รายได้ของบริษัทและบริษัทย่อยเฉลี่ย 3 ปี คือ ปี 2548-2550 เท่ากับร้อยละ 96.55 ของรายได้รวมมาจากรายได้จากการขาย แบ่งเป็น รายได้จากการขายก๊าซ LPG และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่นร้อยละ 95.54 และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่นร้อยละ 3.79 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 3.45 จะมาจากธุรกิจขนส่ง รายได้ค่าบริการและรายได้อื่น

รายได้จากการขายก๊าซ LPG ของบริษัทและ UGP ในช่วงปี 2547-2550 เติบโตอย่างต่อเนื่องจาก 448.54 ล้านบาท ในปี 2547 เป็น 6,687.22 ล้านบาทในปี 2548 เพิ่มขึ้นเป็น 11,111.88 ล้านบาทในปี 2549 และเท่ากับ 12,950.48 ล้านบาท ในปี 2550 ทั้งนี้การเพิ่มขึ้นของยอดขายก๊าซ LPG อย่างต่อเนื่อง มีสาเหตุมาจากในปี 2548 บริษัทได้เปลี่ยนฐานะจากตัวแทนค้าต่างเป็นผู้ค้าก๊าซตามมาตรา 7 โดยได้ซื้อทรัพย์สินในการดำเนินหลักมาจาก SGI พร้อมทั้งรับโอนลูกค้าตัวแทนค้าต่างเดิมมาจาก SGI และเมื่อรวมกับผลประกอบการของ UGP ในปี 2548 จึงทำให้รายได้จากการขายก๊าซ LPG เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ความต้องการใช้ก๊าซ LPG เพื่อนำไปใช้งานในครัวเรือน เพื่อนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิง และเพื่อใช้งานด้านอุตสาหกรรม มีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นมาโดยตลอดตั้งแต่ปี 2548 ประกอบกับบริษัทและ UGP ได้ทยอยปรับราคาขายสำหรับลูกค้าบางรายที่ต่ำกว่ามาตรฐานให้ใกล้เคียงกับมาตรฐานยิ่งขึ้น จึงส่งผลให้รายได้จากการค้าก๊าซ LPG เพิ่มขึ้นมาโดยตลอด

รายได้จากการขายแอมโมเนียมาจากการผลการดำเนินงานของ UGP เท่ากับ 951.74 ล้านบาทในปี 2548 เพิ่มขึ้นเป็น 1,097.18 ล้านบาท ในปี 2549 ตามความต้องการใช้โดยรวมที่เพิ่มสูงขึ้น และลดลงเหลือ 998.24 ล้านบาท ในปี 2550 เนื่องจากค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นมีผลกระทบทำให้ความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของลูกค้ากลุ่มยางพาราที่ส่งออกยางพาราไปต่างประเทศลดลง จึงส่งผลกระทบต่อเนื้อหาขายแอมโมเนียของ UGP ลดลงไปในทิศทางเดียวกัน ในขณะที่รายได้จากการขายผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่นเท่ากับ 242.98 ล้านบาทในปี 2548 เพิ่มขึ้นเป็น 293.09 ล้านบาท ในปี 2549 และเท่ากับ 348.45 ล้านบาทในปี 2550

รายได้ค่าขนส่งแบ่งออกเป็นการขนส่งทางรถยนต์และทางเรือ มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจาก 375.33 ล้านบาท ในปี 2548 เป็น 468.96 ล้านบาท ในปี 2549 และเท่ากับ 529.98 ล้านบาท ในปี 2550 ตามปริมาณการจำหน่ายก๊าซ LPG ของลูกค้าเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลทำให้ลูกค้าใช้บริการขนส่งเพิ่มสูงขึ้น สำหรับรายได้ค่าบริการและรายได้อื่นถือเป็นส่วนน้อยเมื่อเทียบกับรายได้หลัก

ต้นทุนขายจากธุรกิจขายก๊าซ LPG มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นมาโดยตลอดตามปริมาณยอดขายที่เพิ่มสูงขึ้น จาก 428.81 ล้านบาท ในปี 2547 เป็น 6,625.81 ล้านบาทในปี 2548 เท่ากับ 10,705.36 ล้านบาท ในปี 2549 และเท่ากับ 12,303.74 ล้านบาท ในปี 2550 อย่างไรก็ตามหากพิจารณาต้นทุนขายต่อกิโลกรัมจะพบว่ามีแนวโน้มลดลง จากกิโลกรัมละ 14.05 บาท เหลือ 13.58 บาท เท่ากับ 13.17 บาท และเพิ่มขึ้นเป็น 13.20 บาท ตามลำดับ เนื่องจากในปี 2547 และ 9 เดือนแรกของปี 2548 บริษัทดำเนินธุรกิจในฐานะตัวแทนค้าต่าง ซึ่งมีต้นทุนเฉพาะน้ำก๊าซ LPG ต่อกิโลกรัมสูงกว่าภายหลังจากที่บริษัทได้เป็นผู้ค้าตามมาตรา 7 ที่สามารถซื้อก๊าซ LPG ได้โดยตรงจากผู้ผลิตเช่นเดียวกับ UGP ประกอบกับบริษัทและ UGP ได้มีการปรับปรุงและวางแผนเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ อาทิเช่น พนักงาน สิทธิพล์ถาวรที่ใช้ในการดำเนินงาน เพื่อก่อให้เกิดรายได้เพิ่มสูงขึ้น จึงมีผลทำให้ต้นทุนขายต่อกิโลกรัมในปีต่อๆมามีค่าลดลง

ต้นทุนขายแอมโมเนียเพิ่มขึ้นจาก 659.80 ล้านบาทในปี 2548 เป็น 780.85 ล้านบาทในปี 2549 และ 636.80 ล้านบาท ในปี 2550 ทั้งนี้การปรับตัวเพิ่มขึ้นหรือลดลงของต้นทุนขายแอมโมเนียจะได้รับผลกระทบโดยตรงจากการปรับตัวเพิ่มขึ้นและลดลงต้นทุนนำเข้าแอมโมเนียจากต่างประเทศเพื่อจำหน่ายภายในประเทศ สำหรับต้นทุนขายผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่นเท่ากับ 198.72 ล้านบาทในปี 2548 เพิ่มขึ้นเป็น 231.68 ล้านบาทในปี 2549 และเท่ากับ 268.83 ล้านบาท ในปี 2550

ต้นทุนจากธุรกิจขนส่งเท่ากับ 277.87 ล้านบาท ในปี 2548 เพิ่มขึ้นเป็น 352.40 ล้านบาท ในปี 2549 และเท่ากับ 352.46 ล้านบาท ในปี 2550 ซึ่งปรับเพิ่มขึ้นตามปริมาณการขนส่งที่เพิ่มขึ้นและการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันในตลาดและค่าเสื่อมราคาและค่าซ่อมแซมเรือแห่งของยานพาหนะที่ซื้อเพิ่มขึ้น

ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจาก 35.84 ล้านบาทในปี 2547 เพิ่มขึ้นเป็น 368.92 ล้านบาทในปี 2548 เนื่องจากบริษัทได้รับโอนพนักงานของ SGI เดิมในเดือนกันยายน 2548 รวมทั้งได้รวมค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกลุ่มบริษัทย่อยของ UGP และ LCR จึงทำให้ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารเพิ่มสูงขึ้น ต่อมาในปี 2549 ค่าใช้จ่ายดังกล่าวยังคงเพิ่มสูงขึ้นเป็น 428.25 ล้านบาท เนื่องจากในปี 2548 ได้รวมค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารภายหลังจากได้รับโอนพนักงานจาก SGI เพียง 4 เดือนเท่านั้น ในขณะที่ปี 2549 รับรู้ค่าใช้จ่ายดังกล่าวเต็มปี และเท่ากับ 473.32 ล้านบาท ในปี 2550 อย่างไรก็ตามหากพิจารณาสัดส่วนค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารของบริษัทและบริษัทย่อยต่อรายได้รวมพบว่ามีส่วนลดลงต่อเนื่องจากร้อยละ 7.52 ร้อยละ 4.47 ร้อยละ 3.28 และร้อยละ 3.17 ในปี 2547-2550 ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายคงที่

ซึ่งเมื่อยอดการจำหน่ายเพิ่มสูงขึ้นจะทำให้ค่าใช้จ่ายคงที่ต่อหน่วยลดลงนั่นเองบริษัทมีกำไรสุทธิเท่ากับ 0.34 ล้านบาท ในปี 2547 ต่อมาในปี 2548 บริษัทและบริษัทย่อยมีกำไรสุทธิเท่ากับ 0.25 ล้านบาทในปี 2548 ซึ่งกำไรสุทธิจำนวนนี้ได้รวมรายได้จากการขายสินทรัพย์ที่ไม่ได้มาจากการดำเนินงานปกติจำนวน 39.35 ล้านบาท ดังนั้นหากไม่นำรายได้จากรายการพิเศษดังกล่าวมารวมมีผลทำให้บริษัทและบริษัทย่อยมีผลขาดทุนสุทธิ 39.10 ล้านบาท ทั้งนี้เนื่องจากบริษัทได้เปลี่ยนจากตัวแทนค้าต่างมาเป็นผู้ค้าตามมาตรา 7 โดยจะเน้นการค้าส่งซึ่งให้กำไรต่อหน่วยต่ำกว่าการค้าปลีก ในขณะที่บริษัทและบริษัทย่อยยังไม่สามารถบริหารต้นทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพเต็มที่ ประกอบกับไม่สามารถปรับขึ้นราคาขายได้เนื่องจากคู่แข่งได้ใช้กลยุทธ์ด้านราคาเข้ามาแข่งขัน จากปัจจัยดังกล่าวจึงมีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทและบริษัทย่อย ต่อมาในปี 2549 การแข่งขันด้านราคาได้ชะลอตัวลง บริษัทและบริษัทย่อยจึงเริ่มทยอยปรับขึ้นราคาขายสำหรับลูกค้าที่ขายในราคาต่ำกว่าทั่วไป ประกอบกับได้มีการปรับปรุงการบริหารต้นทุนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงมีผลให้กำไรสุทธิเพิ่มขึ้นเป็น 243.96 ล้านบาท ในปี 2549 และเท่ากับ 496.86 ล้านบาท ในปี 2550

อัตรากำไรขั้นต้นจากการขาย LPG เท่ากับร้อยละ 4.40 ในปี 2547 ลดลงเหลือร้อยละ 0.92 ในปี 2548 เนื่องจากหันมาเน้นการให้บริการด้านค้าส่งมากขึ้น และต่อมาในปี 2549 และสำหรับงวด 9 เดือน 2550 อัตรากำไรขั้นต้นเพิ่มสูงขึ้นเป็นร้อยละ 3.66 และร้อยละ 4.99 ตามลำดับ เนื่องจากการปรับขึ้นราคาขาย และมีการบริหารต้นทุนที่ดีขึ้น

อัตรากำไรขั้นต้นจากการขายแอมโมเนียและผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่นมีอัตราลดลงในปี 2549 และปรับเพิ่มขึ้นในปี 2550 โดยมีช่วงอยู่ระหว่างร้อยละ 27.17 ถึงร้อยละ 32.75 ในปี 2548 ถึงปี 2550 ซึ่งการลดลงของอัตรากำไรขั้นต้นในปี 2549 มีสาเหตุหลักมาจากการปรับขึ้นของต้นทุนแอมโมเนียในตลาดโลก และต่อมาในปี 2550 ต้นทุนแอมโมเนียในตลาดโลกปรับตัวลดลง ประกอบกับราคาขายผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่นเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน จึงมีผลทำให้อัตรากำไรขั้นต้นของแอมโมเนียและผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีอื่นเพิ่มขึ้น

อัตรากำไรขั้นต้นจากธุรกิจขนส่งเท่ากับร้อยละ 25.97 ในปี 2548 ลดลงเหลือร้อยละ 24.86 ในปี 2549 เนื่องจากต้นทุนในการให้บริการเพิ่มขึ้นทั้งในด้านน้ำมัน ค่าแรงงาน รวมถึงการซ่อมแซมยานพาหนะให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน อัตรากำไรขั้นต้น เท่ากับร้อยละ 33.50 ในปี 2550

กำไร (ขาดทุน) สุทธิก่อนรายการพิเศษต่อรายได้รวมเท่ากับร้อยละ 0.07 ร้อยละ (0.48) ร้อยละ 1.87 และร้อยละ 3.33 ในปี 2547- 2550 ซึ่งพบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเนื่องจากตั้งแต่ปี 2549 บริษัทและบริษัทย่อยได้มีการปรับขึ้นราคาก๊าซ LPG และอื่นๆ รวมถึงการบริหารต้นทุนได้ดีขึ้น สำหรับกำไร(ขาดทุน)สุทธิต่อรายได้รวม ในปี 2547- 2550 มีจำนวนเท่ากับกำไรสุทธิก่อนรายการพิเศษต่อรายได้รวมยกเว้นปี 2548 ที่เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 0.003 เนื่องจากมีกำไรจากการขายทรัพย์สินจำนวน 39.11 ล้านบาท และในปี 2550 ที่มีขาดทุนจากการตีราคาที่ดินจำนวน 54.44 ล้านบาท มีผลทำให้กำไรสุทธิต่อรายได้รวมในปี 2550 ลดลงเหลือร้อยละ 2.96

ฐานะทางการเงิน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2547- 2550

สินทรัพย์รวมของบริษัทและบริษัทย่อยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาเท่ากับ 4,738.46 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2547 เพิ่มขึ้นเป็น 5,865.16 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2548 เท่ากับ 5,609.14 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2549 และ 5,790.95 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2550 ทั้งนี้สินทรัพย์รวมส่วนใหญ่ประกอบด้วยสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอยู่ระหว่างร้อยละ 69-77 ของสินทรัพย์ทั้งหมด เนื่องจากธุรกิจค้าก๊าซ

ปีโตรเลียมเหลวและธุรกิจขนส่งเป็นธุรกิจที่ต้องใช้เงินลงทุนสูง เพื่อลงทุนในคลังเก็บก๊าซ LPG โรงบรรจุก๊าซ LPG สถานีบริการก๊าซ LPG รวมถึงยานพาหนะ เป็นต้น และส่วนที่เหลือประมาณร้อยละ 23-31 ของสินทรัพย์ทั้งหมด เป็นสินทรัพย์หมุนเวียน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นลูกหนี้การค้า

หนี้สินรวมของบริษัทและบริษัทย่อยเท่ากับ 4,146.39 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2547 เพิ่มขึ้นเป็น 5,180.27 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2548 ลดลงเหลือ 5,072.37 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2549 และเหลือ 4,800.16 ล้านบาท ในปี 2550 โดยหนี้สินส่วนใหญ่ได้แก่ เงินมัดจำถังก๊าซ LPG อยู่ระหว่างร้อยละ 33-38 ของหนี้สินรวม ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกปีจากการที่มีการนำถังก๊าซ LPG ใหม่ออกใช้หมุนเวียนในขณะที่มีลูกค้านำถังก๊าซ LPG มาคืนเพื่อขอเงินมัดจำคืนมีน้อยมาไม่ถึงร้อยละ 1.00 โดยเงินมัดจำถังดังกล่าวเพิ่มสูงขึ้นจาก 1,815.13 ล้านบาท เป็น 1,966.15 ล้านบาท เท่ากับ 1,999.80 ล้านบาท ณ วันสิ้นปีของปี 2547-2549 ตามลำดับ และเท่ากับ 2,054.91 ล้านบาท ณ วันสิ้นปี 2550 รองลงมาได้แก่เงินกู้ยืมระยะยาวจากสถาบันการเงินและบริษัทที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างร้อยละ 26-38 ของหนี้สินรวม ซึ่งบริษัทกู้ยืมมาเพื่อลงทุนใน UGP ในปี 2547 ลงทุนใน LCR และซื้อทรัพย์สินดำเนินงานหลักจาก SGI ในปี 2548 อย่างไรก็ตามในปี 2549 และ 2550 บริษัทและบริษัทย่อยไม่ได้มีการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินหรือบริษัทที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมอย่างมีนัยสำคัญเช่นเดียวกับปี 2547 และ 2548 ประกอบกับได้ทยอยชำระหนี้คืนได้ตามเงื่อนไข จึงมีผลทำให้หนี้สินที่เกิดจากเงินกู้ยืมระยะยาวจากสถาบันการเงินและบริษัทที่เกี่ยวข้องลดลงจาก 2,230.90 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2548 เหลือ 1,921.74 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2549 และเท่ากับ 1,523.66 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2550

นอกจากเงินมัดจำถังก๊าซ LPG และเงินกู้ยืมระยะยาวแล้ว หนี้สินหลักๆ ของบริษัทและบริษัทย่อยได้แก่ เจ้าหนี้การค้าอยู่ระหว่างร้อยละ 6-16 ณ วันสิ้นปี 2547- 2550 ซึ่งเพิ่มสูงขึ้นตามปริมาณการขายก๊าซ LPG และผลิตภัณฑ์ปีโตรเคมีที่เพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้บริษัทและบริษัทย่อยยังมีหนี้สินอื่น อาทิเช่น หนี้สินหมุนเวียนอื่น หนี้สินไม่หมุนเวียนอื่น ซึ่งถือเป็นส่วนน้อยเมื่อเทียบกับหนี้สินรวม อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าหนี้สินที่เกิดจากเงินมัดจำถัง เจ้าหนี้การค้า และอื่นๆ ณ สิ้นปี ของปี 2547-2549 เพิ่มสูงขึ้นมาโดยตลอด แต่การเพิ่มขึ้นของรายการดังกล่าว ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2549 และ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2550 กลับมีจำนวนน้อยกว่าการลดลงที่เกิดจากการที่บริษัทและบริษัทย่อยทยอยชำระหนี้คืนให้แก่สถาบันการเงินและบริษัทที่เกี่ยวข้อง จึงมีผลทำให้หนี้สินรวม ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2549 และ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2550 มีจำนวนลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อน

ส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทและบริษัทย่อยเท่ากับ 592.06 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2547 เพิ่มขึ้นเป็น 684.89 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2548 หรือเพิ่มขึ้น 92.83 ล้านบาท สาเหตุมาจากในระหว่างปี 2548 บริษัทได้เพิ่มทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้วจำนวน 70 ล้านบาท ผลต่างจากการรวมส่วนได้เสียจากการรวมกิจการภายใต้กลุ่มกิจการเดียวกันจำนวน 22.58 ล้านบาท และมีผลกำไรสุทธิประจำปี 0.24 ล้านบาท รวมเป็น 92.83 ล้านบาท ต่อมา ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2549 ส่วนของผู้ถือหุ้นลดลงเหลือ 536.77 ล้านบาท หรือลดลง 148.12 ล้านบาท เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงวิธีการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับเรื่องการรวมธุรกิจ การเปลี่ยนแปลงนโยบายบัญชีสำหรับการวัดมูลค่าของที่ดินมีผลทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้นลดลง 392.08 ล้านบาท แต่ในระหว่างปี 2549 บริษัทและบริษัทย่อยมีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้น 243.96 ล้านบาท จึงมีผลทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้น ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2549 ลดลง 148.12 ล้านบาท เมื่อเทียบกับวันเดียวกันของปีก่อน และ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2550 ส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นเป็น 990.79 ล้านบาท หรือเพิ่มสูงขึ้นเท่ากับ 454.02 ล้านบาท การเพิ่มขึ้นของส่วนของผู้ถือหุ้น

หุ้นดังกล่าวมาจากกำไรสะสมที่เพิ่มสูงขึ้นเท่ากับกำไรสุทธิของบริษัทและบริษัทย่อยจำนวน 442.42 ล้านบาท และส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดินเพิ่มอีกจำนวน 11.60 ล้านบาท